

VÍRA A MOC BOŽÍ

S pokorou sepsal bratr Elbeth z Belterenu

*

„Věz, že my jsme kameny boží moci.

Věz, že boží moc nás stvořila takové, jací jsme.

Věz, že naše bytí na tomto světě má svůj počátek a konec.

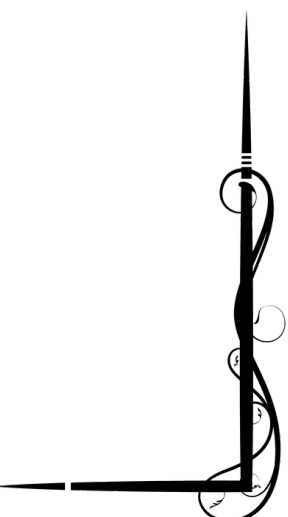
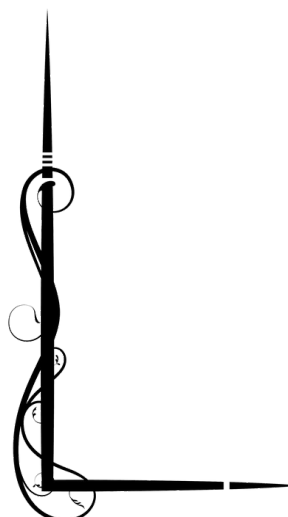
Věz, že naše duše jsou nesmrtelné.

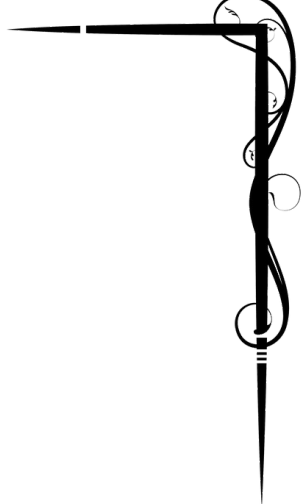
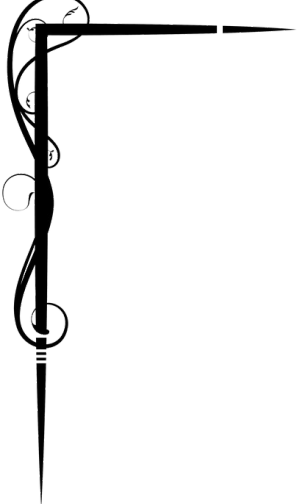
Věz, že byly a budou sečteny naše skutky.

Věz, že se jednou opět setkáme.

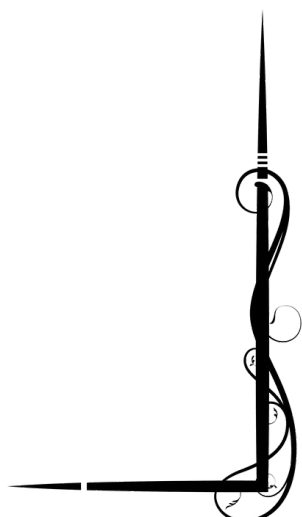
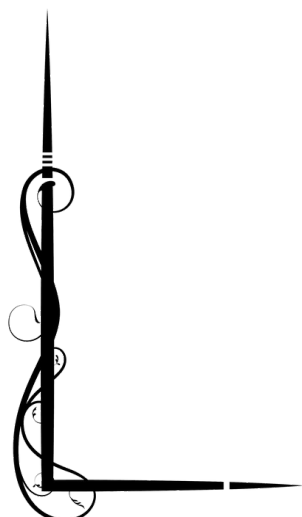
Z vůle našich bohů a z pevnosti naší víry.“

*

„Věřím ti.“

Jest mi ctí a zkouškou zároveň sepsati pro budoucí pokolení bratrů a sester toto skromné dílo, které bych s chutí nazval počátečním vhladem do víry živých a moci boží. Jsemť sám dlouholetým bratrem a uctivým stoupencem víry, zde v Belterenu, městě sta zvonů, usídlil jsem se, abych přenesl obecné povědomí o víře a boží přízni z našich srdcí na listy pergamentu. My, kteří jsme se oddali službě boží ve vší skromnosti a lásce, stejně jako my, kteří jsme se stali ocelovou pěstí víry, shlížíme na tento svět právě díky boží přízni. Jen jí vděčíme za mnohé, jí sebe sama odevzdáváme. A nejsme svedeni na zcestí, protože s námi je víra. Dává nám sílu a staví z nás hradbu protivenstvím, která tu jsou a jistě budou. Však jsme tu i my.

Elbeth

Kdo jsou ti bohové, kterými se mnozí pyšní, k nimž se modlí a jimž hold a obětiny vzdávají? Žádný text by nebyl dostatečně správný a dostatečně výmluvný, kdyby nezačal tam, kde běžní smrtelníci začínají i končí svoji pouť tímto světem. Na světě samém. Na cestách, loukách vodních tocích, dlážděných ulicích.

Kupříkladu na cestách lze narazit na nejednu stélu, monolit, pilíř, na kterých čísi dovedné ruce vyobrazily značku konkrétního boha. Ta povětšinou značí, že je toto místo zasvěcené tomu konkrétnímu bohu. Některý z kleriků tu provedl rituál svěcení. Věřící se na tomto místě cítí klidněji, bezpečněji, klerikům se rychleji obnovuje přízeň boha, spojení s tím konkrétním bohem je tu příznivější. Prosby mohou být lépe vyslyšeny. Bůh, jemuž jsou toto místo, tato stavba zasvědceny, nad nimi drží ochrannou ruku a věřící cítí, že bůh je zde vidí. Že skrze víru a zasvěcení tohoto místa vnímá tento svět.

V zapadlých vesničkách či osadách někteří obyvatelé ještě stále uctívají přírodní bůžky, či ojediněle nějaké staré, zlé zapomenuté bohy. Ale to je vskutku velmi ojedinělé. Zpravidla v takových místech ještě běžné církve nemají své zastoupení a nebo jsou místní příliš pověřčiví a poplatní předchozím generacím a tradiční duchovní výchově.

Základním smyslem víry je fakt, že jakýkoliv bůh může existovat, pokud v něho někdo věří. Ve starých svitcích existuje dokonce příběh o bytosti, která se takto stala skutečně bohem. Je zcela běžné, že se někdo modlí k vícero bohům, protože od každého očekává jinou pomoc či podporu. Mezi smrtelníky se dnes nenajde prakticky nikdo, kdo by vyvracel přítomnost a existenci bohů. Rovněž jejich podíl na vytvoření světa a všeho v něm je pro obyvatele Domoviny jasný a nepopíratelný. Existence bohů se odehrává v nekonečném čase a prostoru, díky čemuž jsou v podstatě všudypřítomní. Pro obyčejné smrtelníky však bývá přirozenější a uchopitelnější, když bohům přisoudí nějaké konkrétní místo, kde dle nich sídlí. Může to být například na nebi, pod zemí, v moři, na štítech hor a podobně.

Obecně lze říci, že se bohové jako takoví na světě sami nezhmotňují, spíše za sebe v některých případech posílají své vyslance. Jsou to však okamžiky vzácné a zpravidla krátké. Naopak zcela běžné je působení bohů pomocí jejich stoupenců. Některým z nich se tak dostává vzácného požehnání. Stávají se pak jakýmsi šampiony svých bohů. Kterí v našem světě naplňují jejich vůli. Mnozí věřící pak mohou žádat o přízeň bohů, díky níž dokáží vyprosít u svých bohů zásah boží moci do pozemského dění. Díky podstatě bohů a faktu, že jejich moc pramení v síle věřících z mnoha světů, lze konstatovat, že bohové vlastně nemohou zemřít. Mohou však upadnout v zapomnění a tím jejich moc zeslábné. Mnozí se dodnes přou, co je trýznivější. Zda věčný život v zapomnění nebo smrt jako taková. Jisté je, že pokud na sebe bůh vezme fyzickou podobu, kterou se prolne do našeho světa, může být tato jeho fyzická podstata zcela jistě zabita. To však nijak nepoškodí boha jako takového.

Božská moc je nezměrná a proto již sami bohové kdysi pochopili, že řešit své spory přímo vlastní mocí jim neprospívá. Zpravidla dojde k takové destrukci světů a jejich obyvatel, že bohové přijdou o mnoho svých stoupenců a tedy i o podstatnou část své moci. To byl zřejmě jeden z hlavních důvodů, proč se uchylují k prosazování své moci a řešení svých sporů převážně pomocí svých stoupenců.

Než-li se pustíme do výčtu některých bohů, je třeba podívat se na duši živého tvora jako takovou. Duše je cosi mající prapůvod kdesi v nekonečných sférách bytí. Při narození smrtelníka se stává jeho součástí. Je tím, čím jsme. Je dobrem i zlem v nás. Duše stojí dozajista i za vírou bytosti v bohy. Podle skutků, kterých se za života dopustila, se pak mění i její forma. Když živá bytost zemře, její duše se navrátí zpět do vyšší sféry bytí poznamenána svou minulostí a svými minulými skutky. Až přijde čas, bude duše opět povolána. Opět čistá, přesto však poznamenána záblesky toho, čím dříve byla. Často ji to přitáhne k těm, které kdysi znala a milovala, ačkoliv třeba v jiné životní roly. Obecně se soudí, že to sice může trvat desítky i stovky let, ale duše se nakonec znovu setkají. Jak ve smrtelném světě, tak v nekonečném světě sfér. Právě proto, že jsou duše a jejich víra pro bohy tak důležité, odměňují po smrti své nejvěrnější, stejně jako trestají ty, kteří šli za života proti jejich plánům a idejím. Při dalším vtělení tak mohou počítat s tím, že se nová živá bytost přikloní opět k víře v ně samé nebo se díky vnitřnímu strachu z prožitých trestů neobráť proti nim.

Mezi bohy žádná stanovená hierarchie není. Nejmnocnější jsou ti, kteří mají nejvíce věřících a tudíž i největší moc. Ačkoliv kdysi dávno byli zcela jistě nejmnocnější právě Galet a Dorengar, dnes jsou v ústraní zastíněni mocí Freyi a Tharma, přestože jsou Freya a Tharm v podstatě jejich služebníky. Je třeba si uvědomit, že bohové existují v mnoha světech, nejen v tom našem. A i tam mají své přívržence. A po poslední opravdové válce bohů jsou v našem světě jistě mezi nejmnocnějšími právě Freya a Tharm. Války bohů jsou vždy provázeny smrtí nezměrného množství smrtelníků. Což samozřejmě vede k oslabení všech bohů, jejichž přívrženci zemřeli. Říká se, že od těch dob si bohové dávají pozor a války mezi sebou vedou právě jen prostřednictvím svých přívrženců. A nemusí to být jen války pomocí meče a magie.

Podívejme se nyní blíže na několik nejpřednějších bohů severovýchodu, potažmo jihozápadu.

Galet – bůh tvůrce a stvořitel řádu

Určuje prý osudy lidí v okamžiku jejich početí. Bývá vyobrazován jako nebe, hvězdy či slunce. Říká se, že on stvořil všechny světy. O tomto bohu se v současnosti příliš nemluví, nemá v očích veřejnosti tolik stoupenců, ale pokud se děje něco, u čeho je zmíněn, je to vždy něco velkého za oponou, něco přesahující vše, co vzniká pod rukama Freyi nebo Tharma.

Freya – bůh světla a sloužící řádu – tomu, který stvořil Galet

Jest symbolem dobra, který dává smrtelným energii a smysl. Vyobrazován runou ve tvaru písmene F. Nyní jeden z nejznámějších bohů v Domovině. Je považován za jednoho z nejsilnějších z bohů, mající v současnosti mnoho věřících (Galet již pozvolna upadl v zapomnění). Mnohá místa Domoviny jsou poseta kostely, kaplemi, stélami či jinými stavbami, jež jsou zasvěceny tomuto bohu.

Dorengar – bůh rozkladu a chaosu

Tento bůh je prý zodpovědný za zvraty osudu, narušení běžného řádu věcí, nečekané situace a jest patronem rizika Bývá vyobrazován jako blesk. Pokud se něco zvrtné do špatného konce, říká se,

že je to právě jeho vlivem. O tomto bohu se v současnosti mnoho nemluví, nemá tolik stoupenců, ale pokud se děje něco, u čeho je zmíněn, je to něco velkého za oponou, něco přesahující vše, co vzniká vůlí Freyi nebo Tharma. Zatímco většina lidí ho bere jako symbol temnoty a zkázy, najdou se i tací, kteří vidí ve změně a ničení příležitost pro něco nového, pro svržení něčeho, co není vyhovující a pro nastolení něčeho jiného, nového. Mnoho lidí tihne k uctívání Dorengara a Tharma, protože jim nevyhovuje stávající stav věcí, a rádi by to, co se ve světě děje, s pomocí těchto bohů, usměrnili jinam. A v tom jim Tharm a Dorengar dozajista rádi pomohou.

Tharm – bůh temnoty a sloužící chaosu – tomu, který stvořil Dorengar

Jest symbol zla, beznaděje, nenávisti, boje o moc a války. Vyobrazován bývá znamením co by kruh. Toto je jeden z nejznámějších bohů v naší Domovině, opak Freyi, těšící se velké moci převážně proto, že lidé z něho mají strach. Oplývá mocí obdobnou jakou vládne bůh Freya. (Dorengar již pozvolna upadl v zapomnění). Ačkoliv má velké množství stoupenců, místa zasvěcená právě jemu bývají většinou stryť.

Kerun – bůh vody

Tento bůh jest partonem námořníků a vládcem moře i řek. Je vyobrazován symbolem kapky nebo trojzubce.

Máves – bohyně plodnosti

Skvělá patronka zrození, jara a úrody. Je zobrazována symbolem vejce či pravotočivé spirály. Někdy bývá interpretována i jako symbol zisku a peněz, právě pro pokroucenou interpretaci zrození. Prý víra v ní plodí i zisk a peníze. Její symbol si tedy dávají věřící nade dveře, protože věří, že jim to nějaké peníze do domu přinese. Často jsou dost pověřčiví zloději, kteří si tento symbol nosí jako osobní značku. Nicméně se s jejím symbolem dá setkat například nad vchody obchodů, firem a mnohých bank.

Hern – bůh lesů

patron rostlin, zvířat a lesa (hojnost zvěře, ochránce hvozdů)
symbolizuje ho strom vyjádřený korunou a kořeny, modlí se k němu lovci, dřevorubci, zkrátka všichni, kteří mají co dělat s lesem, hvozdem a musí v něm nějak přežít a žít v něm,

Ankeri – bohyně veselí, radosti a naděje

Ankeri dává naději, mění běh věci v dobré, uzdravuje mysl, dává schopnost těšit se z maličkostí. Jejím symbolem jest holubice nebo hvězda. Modlí se k ní dokonce i lidé, kteří mají v blízkosti nějakého blázna, jenž potřebuje pomoci a běžná léčba je v jeho případě neúspěšná.

Gwen – bohyně větru a volnosti (čti Gvín)

Patronka počasí, ale i svobody a cestování. Když vane slabý větřík, věřící říkají: „Dnes má Gwen radost“. Jejím symbolem je vánek (vlnky). Často se k ní modlí námořníci za dobrý vítr. Sedláci se k ní modlí, aby jim nenadělala paseku na polích.

Narog – bůh smrti, vykonavatel, vyrovnavač

Spravedlivý patron jistého konce, pomíjivosti a rovnosti před životem i smrtí. Jeho služebníci prý odvádí smrtelníky z naší sféry existence a berou na sebe podoby smrti samotné tak, jak si ji dotýčný

představuje nebo dle toho, jak si dotyčný v životě vedl. Může se tedy stát, že mnozí těsně před svým skonem spatří přicházet své milované, jiní své nejhorší noční můry. Jeho symbolem je znamena omega či vzácně Smrtihlav. Narog ukončuje běh smrtelného života, který dali bytostem Galet a Freya.

Tibian – bůh země a síly

Tento bůh jest patronem horníků, staveb, stability a moci. Je velice obáván pro zemětřesení, které může rozpoutat. Je milován pro poklady drahokamů, které může dávat. Jeho symbolem je trojúhelník v zemi.

„Má víra v Tebe je nekonečná.“

